

Uusi alku

Jeesus antoi mahdollisuuden uuteen alkuun monelle ollessaan ihmisenä maan päällä. Esimerkkinä tästä oli kivitettäväksi tuotu nainen (Joh. 8:2-11).

Joh. 8:2-11. Varhain aamulla hän (Jeesus) tuli taas temppeleihin. Hänen luokseen kerääntyivät ihmisiä suurin joukoin, ja hän istuutui ja opetti heitä. Kesken kaiken toivat lainopettajat ja fariseukset paikalle naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikoksesta. He asettivat hänet Jeesuksen eteen ja sanoivat: "Opettaja, tämä nainen on aviorikkoja, hänet tavattiin itse teossa. Mooses on laissa antanut meille määräyksen, että tällaiset on kivitettävä. Mitä sinä sanot?" He puhuivat näin pannakseen Jeesuksen koetukselle ja saadakseen sitten aiheen syyttää häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan. Kun he tiukkasivat häneltä vastausta, hän suoristautui ja sanoi: "Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven." Hän kumartui taas ja kirjoitti maahan. Jeesuksen sanat kuultuaan he lähtivät pois yksi toisensa jälkeen, vanhimmat ensimmäisinä. Kansan keskelle jäi vain Jeesus ja nainen. Jeesus kohotti päänsä ja kysyi: "Nainen, missä ne kaikki ovat? Eikö kukaan tuominut sinua?" "Ei, herra", nainen vastasi. Jeesus sanoi: "En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä."

Kuolleista ylösnousemisensa ja Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeen Jeesus on antanut uuden alun myös muille. Mutta onko mahdollista Jeesuksen kohtaamisen jälkeenkään olla tekemättä syntiä? Ja millä perusteella Jeesus sitten jättää tuomitsematta ja antaa ihmisille mahdollisuuden uuteen alkuun? Jumalan laista kun ei poisteta yhtäkään kirjainta Jeesuksen omien sanojenkaan mukaan (Matt. 5:17-20). Asettuiko Jeesus lakien yläpuolelle? Jeesus ei asettunut – fariseukset sen sijaan olivat korottaneet itsensä tuomaroimaan lakeja. Fariseukset olivat omilla säännöillään muuttaneet, osin jopa mitätöineet Jumalan käskyt. Jeesus kumosi näitä perinnäissääntöjä saattaakseen Jumalan alkuperäiset käskyt taas voimaan.

Matt. 5:17-20. "Älkää luulko, että minä (Jeesus) olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan toteuttamaan. Totisesti: laista ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin taivas ja maa katoavat, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Sitä, joka jättää laista pois yhdenkin käskyn, vaikkapa kaikkein vähäisimmän, ja siten opettaa, kutsutaan taivasten valtakunnassa vähäisimmäksi. Mutta sitä, joka noudattaa lakia ja niin opettaa, kutsutaan taivasten valtakunnassa suureksi. Minä sanon teille: ellette te noudata Jumalan tahtoa paljon paremmin kuin lainopettajat ja fariseukset, te ette pääse taivasten valtakuntaan.

Luuk. 16:16-17. "Lain ja profeettojen aika kesti Johannekseen asti. Siitä lähtien on julistettu hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne. Mutta laista ei häviä piirtoakaan, ennemmin katoavat taivas ja maa.

Jeesus on lain päämäärä, kohde, päätepiste, toteuttaja. Tämä käy ilmi jo Vanhasta testamentista, jossa laki leimusi Jumalan oikealla puolella ennen kuin Jeesus tuli siihen väliin.

5. Moos. 33:2 (ed.käännös). "Herra tuli Siinailta, ... hänen oikealla puolellansa liekitsi lain tuli.

Mark. 16:19. Kun Herra Jeesus oli puhunut heille tämän, hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.

Raamatussa kerrottu Jumalan laki on edelleenkin voimassa mutta seuraavalla tavalla;

- Uhri- ja seremonialait ovat saaneet täyttymyksen Jeesuksen Kristuksen sovintokuolemassa. Ne olivat esikuvia (lupausta) Hänestä, joka toteutti täydellisen uhrin Jumalan Karitsana, ja otti pois maailman synnin. Hassua olisi enää turvautua korvikkeisiin aidon asemesta. (Hepr. 9:11-14)

Joh. 1:29. Seuraavana päivänä Johannes näki, että Jeesus oli tulossa hänen luokseen. Johannes sanoi: "Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

Hepr. 9:12-14. Hän (Jeesus) ei ole tuonut uhrina pukkien eikä sonnien verta, hän on uhrannut oman verensä. Näin hän on kertakaikkisesti täyttänyt tehtävänsä, astunut sisään kaikkeinpyhimpään ja hankkinut meille ikiajoiksi lunastuksen. Jos jo pukkien ja härkien veri ja saastuneiden päälle vihottava hiehon tuhka puhdistaa ihmisen ulkonaisiin menoihin kelvolliseksi, kuinka paljon paremmin puhdistakaan Kristuksen veri!

- Moraalilaki, kuten 10 käskyä, ei sen sijaan ole kadonnut mihinkään. Se tuomitsee edelleenkin joka ikisen ihmisen syntitekoihin syylliseksi ja Jumalan tuomion ansainneeksi. Sen tuomion alta vapautuu vain uskomalla Jeesuksen Kristuksen sijaiskuoleman omalle kohdalleen.

Matt. 5:28. *Mutta minä (Jeesus) sanon teille: jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.*

1. Joh. 3:15. *Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja, ja te tiedätte, ettei iankaikkinen elämä voi pysyä yhdessäkään murhaajassa.*

Jaak. 2:10-11. *Sillä se, joka muuten kaikessa noudattaa lakia mutta rikkoo sitä yhdessä kohdassa, on syyppää kaikilta kohdin. Hän, joka sanoi: "Älä tee aviorikosta", sanoi myös: "Älä tapa." Vaikka siis et teekään aviorikosta, olet lainrikkoja, jos tapat.*

Kristilliseen moraalilakiin, kuten 10 käskyyn, ihmiset suhtautuvat mm. seuraavilla tavoilla;

- **Kuten fariseukset**, jotka olivat tehneet siitä itselleen kieltojen ja käskyjen kokoelman, jota noudattamalla he luulivat täyttävänsä lain vaatimustason omin voimin. He tulivat kyllä Jeesuksen luo mutta vain saadakseen todistuksen siitä, että ovat oikeassa. Fariseuksen uusi alkua on sitä, että epäonnistumisen jälkeen hänen "vanha luontonsa" pakottaa hänet yrittämään entistä täydellisempää suoritusta. (Yliminä vaatii täydellisyyttä.) Mistä minä tunnistan fariseuksen itsessäni? Raamatun kohta (Matt. 23:3-4) kertoo sen. Minäkin olen ollut kärkeä arvioimaan ja neuvomaan toisia. "Jospa tuokin pääsisi irti synnistään (esim. toinen kristitty "vääristä" tulkinnoistaan)." Ahneutta vastaan en kuitenkaan ollut, sillä kuka nyt eduistaan kieltäytyisi. Tämä jos mikä on farisealaisuutta. Olin kyllä valmis neuvomaan muita mutta en ollut valmis kulkemaan askelenkaan vertaa heidän apunaan.

Matt. 23:3-4. *Tehkää siis niin kuin he (lainopettajat ja fariseukset) sanovat ja noudattakaa heidän opetustaan. Älkää kuitenkaan ottako oppia heidän teoistaan, sillä he puhuvat yhtä ja tekevät toista. He köyttävät kokoon raskaita ja hankalia taakkoja ja säilyttävät ne ihmisten kannettaviksi, mutta itse he eivät halua niitä sormellaankaan liikauttaa.*

- **Kuten maallistuneet kristityt** nykyisin. He poistavat moraalilaisista itselleen epämieluisat kohdat ja luulevat Jumalan hyväksyvän heidät, jos he noudattavat jäljellä olevia. He muotoilevat omaksi epäjumalakseen sellaisen kuvan Jeesuksesta joka hyväksyy heidän Raamatun sanasta poikkeavat moraalitekonsa. He suvaitsevat rakkauden nimessä lähes kaikkea mahdollista paitsi niitä, jotka sanovat heidän olevan väärässä. He eivät mielestään tarvitse uutta alkua, koska he "sallivassa rakkaudessaan" jo täyttävät moraalilain kaikki vaatimukset. He lukevat Raamatusta sanat; "rakkaus toteuttaa koko lain", mutta eivät sitä, miten ja millainen rakkaus lain toteuttaa. Tällaista Raamatun sanasta poikkeamista Martti Luther sanoi noituudeksi.

Room. 13:9-10. *Käskyt "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse", samoin kaikki muutkin, voidaan koota tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään paha. Näin rakkaus toteuttaa koko lain.*

Martti Luther sanoo kirjoituksessaan "Elämän ohjeet yhteiselle kansalle" seuraavasti;

Jos nyt tahdot tietää ja havaita, josko sinäkin todella rakastat Jumalaa, niin tutki itseäsi, vaellatko myös hänen käskyinsä jälkeen, sillä kirjoitettu on: Tämä on rakkaus Jumalan tykö, että me hänen käskynsä pidämme. Ja sano minulle: milläpä muulla tavalla taitaisitkaan häntä rakastaa. ... Siispä valhettelet, jos olet pettäjä, panetteli, torailija, huorintekijä, Jumalan Sanan ylenkatsoja, ja kuitenkin sanot rakastavasi Jumalaa.

ja kirjoituksessaan "Galatalaiskirjeen selitys" seuraavasti;

Mutta ihmisten keksimät vanhurskaudet ja omavalintaiset pyhydet ovat itse asiassa hengellistä noituutta, jolla lumotaan toisten silmät ja mielet ja houkutellessa nämä pois todellisen pyhyden tuntemisesta.

- **Kuten kehitysoppiin uskovat** ateistit. Kehitysoppiin sisältyy vain sellainen moraalii, josta voidaan päättää kulloinkin tapauskohtaisesti. Kehitysoppi tuhoaa vähitellen siihen uskovalta sisäisen moraalin, koska kehitysopin moraalikäsitteet perustuu elämän tarkoituksettomuuteen ja vahvemman oikeuteen jäädä eloon. Kehitysopin moottorina toimiva luonnonvalinta karsii raaasti heikot ja epäonnistuneet sekä väärään paikkaan joutuneet pois. Ateisteilla uusi alkua saadaan aikaan enemmistö päätöksellä.

Viimeisten neljän vuoden aikana on tullut niin paljon uutta tieteellistä tutkimustietoa, että Darwinistiseen kehitysoppiin uskomisen on mahdotonta. (Lue esim. Luominen.fi/blogi/10.12.2018 Pekan blogi: Tiedemaailmassa on parhaillaan tapahtumassa valtava vallankumous.)

- **Kuten aralla omallatunnolla olevat.** Arka omatunto voi olla herätyksen tilassa olevalla pelastumattomalla ihmisellä, jota Jumala on alkanut vetämään Jeesuksen luo. Tällaista ihmistä ahdistaa hänen syntisyytensä siihen asti, kunnes hän kohtaa Jeesuksen Kristuksen pelastajanaan ja syntiensä sovittajana (tai paatuneena / harhaan johdettuna kääntyy pois). Kun ihminen kohtaa Jeesuksen Kristuksen pelastajanaan hän uudestisyntyy Jumalan lapseksi ja hän alkaa Jeesuksessa Kristuksessa elämään uutta elämää. Hän saa Jumalalta kokonaan uuden alun.

2. Kor. 5:17-18. *Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän kanssamme sovinnon ...*

Arka (yliarka, lainalainen) omatunto voi olla joskus myös uudestisyntyneellä Jumalan lapsella. Tämä ongelma on sen seurausta, että katse pidetään suunnattuna omiin synteihin ja omaan heikkouteen eikä Jeesukseen Kristukseen, joka on uskomme alkaja ja täydelliseksi tekijä (Hepr. 12:1-2). Omat synnit tuntuvat Jeesuksen sovitustyötä suuremmilta. Tällaisen Jumalan lapsen uusi alku on, että hän tunnustaa synniksi myös sen että on pitänyt Kristusta heikkona ja voimattomana auttamaan.

Room. 5:20-21. *Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. Niin kuin synti on hallinnut ja vienyt kuolemaan, niin on armo hallitseva ja johtava ikuiseen elämään, koska Herramme Jeesus Kristus on lahjoittanut meille vanhurskauden.*

Hepr. 12:1-2. ... *pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään.*

- **Kuten Jumalan armoon luottavat Jumalan lapset**, jotka saavat juosta Kaikkivaltiaan Isän Jumalan syliin milloin ja mistä tahansa. Jeesus Kristus on ristinkuolemallaan hankkinut heille tämän oikeuden ja he uskovat sen. He elävät jatkuvassa uuden alussa sillä Jumala kasvattaa heitä lapsinaan. Heille kasvaa vähitellen terve omatunto, joka tunnistaa ja tunnustaa omat synnit, ei pyri peittelemään mutta ei myöskään korostamaan niitä ja vie havaitsemansa synnit päivittäin Kristuksen sovintoveren alle. Heitä Jumala voi käyttää johdattamaan muita uuteen alkuun Kristuksessa. He tosin joutuvat myös vainon kohteeksi koska he pitävät kiinni Raamatun sanasta.

Fil. 2:13-16. *Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa. Tehkää kaikki nurisematta ja empimättä, jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, nuhteettomia Jumalan lapsia tämän kieroutuneen ja turmeltuneen sukukunnan keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet taivaalla, kun pidätte esillä elämän sanaa.*

Jeesus sanoi kivitettäväksi tuodulle naiselle (Joh. 8:11); *"En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä."* Oikeastaan edellä oleva lause voitaisiin suomentaa merkityksessä; *"äläkä enää harjoita syntiä"*.

Vastaavasta ilmaisusta, 1. Joh. 3:9 kohdassa DigiNovum sanoo seuraavasti; *"Jumalasta syntyneen on mahdotonta elää synnissä. Tässä tarkoitetaan synnin tekemistä jatkuvana tapana. Synnissä elävä osoittaa, ettei hänessä ole Kristuksen elämää. Sanonta "eikä hän saata syntiä tehdä" ei tarkoita yksittäisiä tekoja, vaan synnissä elämistä."*

Jokainen Jeesukseen uskova Jumalan lapsikin syöllistyy synnin hetkittäiseen tekemiseen joko ajatuksin, sanoin, teoin tai laiminlyönnein. Mutta jos hän syöllistyy synnin harjoittamiseen (synnin aktiiviseen jatkuvaan tekemiseen), on jotain jumalasuhteessa perustavanlaatuisesti vialla. Ero synnin harjoittamisen ja synnin satunnaisen tekemisen välillä ilmenee ehkä seuraavasta vertauksesta;

Kaksi lasta leikkii pihalla kuralätäkössä. Äidin tullessa paikalle, toinen lapsista kääntää katseensa pois äidistään, jää rypemään lätäkköön eikä halua tulla pois, toinen ojentaa kätensä äidilleen saadakseen apua ja puhtaat vaatteet. Äiti antaa molemmille puhtaat vaatteet sillä seurauksella että ensimmäinen lapsista juoksee saman tien uudelleen kuralätäkköön leikkimään.

Toinen lapsista katselee, missä kuralätäkkö on, toinen katselee äitiään saadakseen avun.

Kun olemme saaneet Jeesuksessa Kristuksessa uuden alun Jumalan lapsina, Jeesuksen veri on pesynyt meidät puhtaiksi (1. Piet. 1:2) ja me olemme saaneet Pyhän Hengen puolustajaksemme ja elämämme ohjaajaksi (Room. 8:13-14). Sen jälkeen Jumalan Henki muistuttaa meitä päivittäisessä vaelluksessamme tahraamistamme jaloista ja ohjaa meitä syntien tunnustamiseen ja anteeksiannon pesulle (Joh. 13:6-11).

1. Piet. 1:1-2. *Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, tervehtii valittuja, ... jotka Isä Jumala suunnitelmansa mukaisesti on Hengellään pyhittänyt elämään Jeesukselle Kristukselle kuuliaisina ja hänen verellään puhtaaksi vihmottuina.*

Room. 8:13-14. *Jos elätte luontonne mukaan, te kuolette, mutta jos Hengen avulla kuoletatte syntiset tekonne, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia.*

Joh. 15:3. *Te olette jo puhtaat, sillä se sana, jonka olen teille puhunut, on puhdistanut teidät.*

Joh. 13:6-11. *Kun Jeesus tuli Simon Pietarin kohdalle, tämä sanoi: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" Jeesus vastasi: "Tätä, minkä nyt teen, sinä et vielä käsitä, mutta myöhemmin sinä sen ymmärrät."*

Pietari sanoi hänelle: "Sinä et ikinä saa pestä minun jalkojani!" Jeesus vastasi: "Jos minä en pese sinua, ei sinulla ole sijaa minun luonani." Silloin Simon Pietari sanoi: "Herra, älä pese vain jalkojani, pese myös kädet ja pää." Tähän Jeesus vastasi: "Se, joka on kylpenyt, ei tarvitse pesua, hän on jo puhdas. Ja te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki." Jeesus tiesi, kuka hänet kavaltaisi, ja siksi hän sanoi, etteivät he kaikki olleet puhtaita.

Ilman Jeesuksen Kristuksen meille antamaa Pyhää Henkeä me olemme hukassa (vielä kadotuksen tilassa) sillä silloin me emme edes tiedä mitä todellinen synti on. Todellinen (kadottava) synti on siinä, että Jeesuksen Kristuksen sovitustyöhön ei uskota eikä Hänen Raamattuun kirjoitetun sanansa mukaan haluta elää (Joh. 16:9). Vasta Pyhä Henki meissä tekee mahdolliseksi Jumalan sanan noudattamisen oikealla tavalla.

Joh. 16:9. Synti on siinä, että ihmiset eivät usko minuun (Jeesukseen)

Joh. 5:45. "Älkää luulko, että minä (Jeesus) teitä Isäni edessä syytän. Teidän syyttäjänne on Mooses (esim. 10 käskyn vajavainen noudattaminen), hän, johon olette panneet toivonne.

Joh. 15:5. ... Ilman minua (Jeesusta) te ette saa aikaan mitään.

Joh. 15:26. "Te saatte puolustajan; minä (Jeesus) lähetän hänet Isän luota. Hän, Totuuden Henki, lähtee Isän luota ja todistaa minusta.

Tulemalla / palaamalla Jeesuksen Kristuksen yhteyteen me saamme aina uuden alun sillä Hän on alku. Myös luomalleen maailmalle Jumala antaa uuden alun, tosin vasta Kristuksen sovintokuolemaan uskovien ylösoton ja jäljelle jääneitä kohtaavien vihan maljojen jälkeen (Ilm. 21:1).

Kol. 1:18. Hän (Jeesus Kristus) on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku.

Room. 8:1-4. Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Jumala teki sen, mihin laki ei pystynyt, koska se oli ihmisen turmeltuneen luonnon vuoksi voimaton. Syntien sovittamiseksi hän lähetti tänne oman Poikansa syntisten ihmisten kaltaisena. Näin hän tuomitsi ihmisessä ihmisten synnin, jotta meissä, jotka elämme Hengen emmekä lihamme mukaista elämää, toteutuisi lain vaatima vanhurskaus.

Ilm. 21:1. Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää.